

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/14/2018
Identifikačné číslo spisu: 1002898580
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1002898580.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej, v konkurznej veci úpadcu OZETA, odevné závody a. s. Trenčín, v konkurze, Veľkomoravská 9, Trenčín, IČO: 00 153 273, s ustanovenou správkyňou konkurznej podstaty JUDr. Katarínou Ryšánkovou, Nám. Martina Benku 9, Bratislava, na odvolanie konkurzného veriteľa Slovenská energetika Holding, a. s., Pri Rajčianke 8591/4B, Žilina, IČO: 36 403 008, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 7K/75/2002-1565 zo dňa 9. júla 2018

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 7K/75/2002-1565 zo dňa 9. júla 2018 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením č. k. 7K/75/2002-1565 zo dňa 9. júla 2018 Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty úpadcu OZETA odevné závody a. s. Trenčín v konkurze so sídlom v Trenčíne.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že vychádzal z návrhu správkyne, ktorý podala po schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu uznesením č. k. 7K/75/2002-1481 zo dňa 19. septembra 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. októbra 2016. V návrhu na rozdelenie finančných prostriedkov správkyňa súdu oznámila, že došlo k speňaženiu všetkých súpisových zložiek majetku zapísaných do súpisu majetku konkurznej podstaty, nie sú vedené žiadne súdne konania, ktorými môže byť dotknutý majetok podliehajúci konkurzu, sú vyplatené všetky pohľadávky proti podstate tak, ako boli schválené v zmysle konečnej správy a je zabezpečená solučná úschova u notára JUDr. Martina Vlhu, PhD. pre veriteľov, ktorých sa nepodarilo skontaktovať. V návrhu, ktorý tvoril podklad pre rozvrhové uznesenie, správkyňa ďalej uviedla, že na bankových účtoch úpadcu sa k 31. máju 2018 nachádzalo 2.212.718,11 €, a že percentuálne rozdelenie hodnoty založeného a nezaloženého majetku, ktoré určuje pomer uspokojenia pohľadávok oddelených od ostatných veriteľov, je pre oddelených veriteľov 96,86%, pre ostatných

veriteľov 3,14%. Súd konštatoval, že správkyňa v návrhu zohľadnila aj vyplatené zálohy oddelených veriteľov v priebehu konkurzného konania na základe opatrenia súdu. Oddeleným veriteľom budú doplatené výťažky z predaja majetku založeného v ich prospech a ich pohľadávky v neuspokojenej časti prechádzajú medzi nároky zaradené do 1. triedy pre účely rozvrhu. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že pohľadávky veriteľov 1. triedy sa pre nedostatok finančných prostriedkov uspokojia iba pomerne. Výťažok bude vyplatený konkurzným veriteľom po odpočítaní nákladov spojených s uspokojením, pričom v prípade veriteľov, ktorých suma nákladov na výplatu presahuje sumu ich uspokojenia určenú na výplatu, súd prvej inštancie rozhodol, že uvedená suma bude vyplatená len v tom prípade, ak si ju veritelia prevezmú osobne v sídle správcu v lehote 60 dní od právoplatnosti rozvrhového uznesenia a neprevzaté finančné prostriedky budú po uplynutí 60 dní vložené do solučnej úschovy u notára JUDr. Martina Vlhu, PhD. Do solučnej úschovy bude vložený aj výťažok z rozvrhu, ak sa ho nepodarí doručiť alebo si ho osobne neprevezmú veritelia u správcu po uplynutí 60 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozvrhového uznesenia. Súd prvej inštancie záverom uviedol, že rozvrhové uznesenie bolo spracované v súlade s ustanovením § 32 zák. č. 328/1991 Zb. (ďalej aj „ZKV“) a že náklady spojené s doručením peňažných prostriedkov veriteľom znáša sám v súlade s ustanovením § 32 ods. 4 ZKV.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie Slovenská energetika, a. s. Žilina, po zmene obchodného mena Stredoslovenská energetika Holding, a. s. (ďalej aj „odvolateľka“) navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie vytýkala v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), že konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ďalej, že na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdila, že do rozvrhového uznesenia nebola vôbec zahrnutá jej u správcu uplatnená a doteraz nezaplatená pohľadávka proti podstate v sume 3.310,24 € (99.724,40 Sk), predstavujúca pomernú časť z ceny faktúry za dodávku elektrickej energie, č. 960184 zo dňa 3. januára 2003, ktorá sa stala splatnou dňa 17. januára 2003, a to napriek tomu, že si pohľadávku proti podstate odvolateľka uplatnila u bývalého správcu úpadcu JUDr. Milana Lachkoviča, podaním zo dňa 3. februára 2003. Pohľadávka nebola zaplatená, hoci nedostala informáciu o jej neuznaní zo strany správcu úpadcu. Vyslovila názor, že táto pohľadávka mala byť zahrnutá do rozvrhového uznesenia v súlade s ustanovením § 32 ods. 1 ZKV. K odvolaniu odvolateľka pripojila podanie zo dňa 3. februára 2003, ktorým mala uplatniť svoj predmetný nárok proti podstate u správcu úpadcu JUDr. Milana Lachkoviča, faktúru č. 960184 z 3. januára 2003 a obchodnú zmluvu o dodávke elektriny, uzatvorenú odvolateľkou a akciovou spoločnosťou OZETA odevné závody Trenčín dňa 1. júla 1999.

4. Vo vyjadrení k odvolaniu správkyňa konkurznej podstaty úpadcu navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť. Namietala, že ak veriteľ zistil, že jeho pohľadávka proti podstate nebola zahrnutá do konečného rozvrhu, mala napadnúť konečný rozvrh alebo si mal pohľadávku uplatniť žalobou na súde. Zdôraznila, že záväzok uvedený v odvolaní neeviduje, pričom vykonáva každoročný audit účtovníctva úpadcu a pohľadávka veriteľa zistená nebola.

5. Odvolateľka v replike uviedla, že konečný rozvrh napadla samotným odvolaním a rovnako nemohla uplatniť svoju prihlásenú pohľadávku proti podstate na príslušnom súde, keďže ZKV upravuje osobitný postup súdnej ochrany v prípade správcom neuznaných pohľadávok proti podstate. Poukázala na to, že do dnešného dňa jej nebola doručená výzva podľa § 29 ods. 5 ZKV, takže si nemohla uplatniť právo na príslušnom súde skôr, ako pred podaním odvolania proti rozvrhovému uzneseniu.

6. Správkyňa konkurznej podstaty úpadcu v duplike uviedla, že veriteľovi nebola doručená výzva v zmysle § 29 ods. 5 ZKV, nakoľko správkyňa pohľadávku uvedenú v odvolaní nepoprela a ani nepreradila do inej skupiny, nakoľko ju eviduje ako uhradenú.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „NS SR“) po prejednaní odvolania bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (§ 379 a 380 CSP) a súc viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Odvolateľka podala odvolanie z dôvodu, že do rozvrhového uznesenia nebola vôbec zahrnutá jej u správcu uplatnená a nezaplatená pohľadávka proti podstate v sume 3.310,24 € (99.724,40 Sk), predstavujúca pomernú časť ceny za dodávku elektrickej energie, vyfaktúrovanej faktúrou č. 960184.

9. Podľa § 30 ods. 1 ZKV po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov vydá súd rozvrhové uznesenie.

10. Podľa § 29 ods. 1 ZKV správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty. Odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitní správcovia a zástupca správcu, ako aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správcu.

Podľa § 29 ods. 2 ZKV správca predloží súdu zoznam veriteľov zostavený na účely rozvrhu (§ 31 ods. 7), ktorí si uplatňujú pohľadávky proti podstate, nároky podľa § 31 ods. 1 písm. a/ až c/ s výškou ich pohľadávky, ak nemôžu byť uspokojení celkom, a budú zahrnutí do rozvrhu (§ 32 ods. 1). Správca predloží súdu tiež zoznam veriteľov s pohľadávkami proti podstate, nárokmi podľa § 31 ods. 1 písm. a/ až c/ zostavený na účely rozvrhu (§ 31 ods. 7), ktorých nárok neuznal, zaradil do iného poradia než si uplatnili, alebo nevyplatil, a uvedie ich výšku pohľadávky.

Podľa § 29 ods. 3 ZKV súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočítaní správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu, a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môže proti nim podať námietky.

Podľa § 29 ods. 4 ZKV konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, prípadne aj veriteľský výbor, a rozhodne o nej uznesením, ktoré im doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu.

11. Z obsahu odvolaní napadnutého rozvrhového uznesenia odvolací súd zistil, že do rozvrhového uznesenia bola zahrnutá odlišná uznaná pohľadávka odvolateľky v sume 20.311,40 €, s výškou sumy 405,53 € pripadajúcej na jej uspokojenie, avšak ňou namietaná pohľadávka proti podstate do rozvrhového uznesenia skutočne zahrnutá nebola. Z citovaných ustanovení ZKV vyplýva, že súd vydáva rozvrhové uznesenie, v ktorom rozhodne o rozdelení výtazku podľa poradia stanoveného v § 32 ZKV na základe právoplatného uznesenia, ktorým súd schváli konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu. Z obsahu spisu odvolací súd nezistil, že by odvolateľka, po vyvesení konečnej správy a vyúčtovania odmeny na úradnej tabuli súdu dňa 12. júla 2016 a oznámení o predložení konečnej správy v Obchodnom vestníku (č. 133/2016 z 12. júla 2016), vyjadrila nesúhlas s jej obsahom, podala proti nej námietky, pritom správca spolu s konečnou správou predkladá aj zoznam veriteľov a ich pohľadávok, zostavený na účely rozvrhu (§ 29 ods. 2 ZKV), a to konkurzných veriteľov, ktorí si prihlasujú svoje pohľadávky na súde podľa § 20 ZKV ako aj tých, ktorí si prihlasujú svoje nároky u správcu. V súvislosti s pohľadávkami, ktoré sa prihlasujú u správcu, je potrebné uviesť, že uplatnenie u správcu nemá právne účinky podania žaloby, pre uplynutie lehôt tak, ako je to u prihlášok, ktoré sa podávajú na súde a zoznam podľa § 29 ods. 2 ZKV nemá právne účinky podľa § 45 ods. 2 ZKV, teda nie je exekučným titulom, tak ako je to u prihlášok uplatnených na súde. Legitimácia na začatie takéhoto konania nie je podmienená výzvou súdu na podanie žaloby v zmysle § 29 ods. 5 ZKV (5Obo 188/2006, II. ÚS 398/2012 z 13. decembra 2012). Navyše v súdnej veci odvolateľka síce tvrdila, že si

pohľadávku u správcu uplatnila, k odvolaniu pripojené podanie zo dňa 3. februára 2003 však toto tvrdenie nepotvrďuje, nakoľko je opatrené len pečiatkou o jeho expedovaní dňa 5. februára 2003, bez dôkazu preukazujúceho doručenie jeho adresátovi JUDr. Lachkovičovi. Aj správkyňa konkurznej podstaty uviedla, že pohľadávku odvolateľky neeviduje.

12. Keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by si odvolateľka bola spôsobom zodpovedajúcim ZKV uplatnila svoju pohľadávku, súd prvej inštancie pri vyhotovovaní rozvrhového uznesenia postupoval správne, keď vychádzal z obsahu právoplatne schválenej konečnej správy, ako aj správcom predloženého zoznamu veriteľov pre účely rozvrhu, z dôvodu ktorého odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 393 ods. 2, druhá veta CSP a ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné dovolanie (ust. § 419 CSP a contrario).